

overensstemmelse med landsrettens bestemmelse. Svarende til ordningen efter den danske retsplejelovs § 386, stk. 3, og § 378, stk. 2, 2. pkt., jf. § 386, stk. 3, foreslås det, at retten i sådanne tilfælde hæver sagen. Forslaget indebærer en ændring til den gældende ordning, hvor parternes udeblivelse ikke er til hinder for sagens fortsatte behandling eller pådømmelse ved landsretten, jf. nærmere betænkningens afsnit XI, kap. 3.1.12. Samme ændring er foreslået for så vidt angår sagernes behandling i 1. instans, jf. § 228.

Som omtalt det nævnte sted i betænkningen forudsættes det, at landsretten ved sin tilrettelæggelse af sagens behandling tager skyldigt hensyn til parternes faktiske mulighed for at give møde, således at der ikke sker indkaldelse med udeblivelsesvirkning til følge, hvis det på forhånd er klart, at parten som følge af de geografiske forhold mv. er afskåret fra at møde på det pågældende sted. Endvidere skal der altid foretages en vurdering af, om de vanskeligheder eller omkostninger, som måtte være forbundet med partens fremmøde, står i et rimeligt forhold til betydningen af sagen og af partens personlige tilstedeværelse. Finder landsretten det nødvendigt, at parten giver møder uden for det sted, hvor vedkommende bor eller opholder sig, skal det desuden på forhånd overvejes, om udgifterne til transport og ophold bør afholdes af det offentlige, henset til den pågældende parts økonomiske forhold, jf. herved lovforslagets § 245. Især i ankesager vil det være nærliggende at benytte de foreslåede muligheder for at anvende telefon- og videomøder.

Udeblivelsesvirkning foreslås efter § 511 i øvrigt betinget af, at det ved indkaldelsen af parten eller ved meddelelsen om fristen for partens indgivelse af et processkrift er angivet, at udeblivelse eller overskridelse af fristen kan medføre udeblivelsesvirkning. Af hensyn til muligheden for at anvende undtagelsesbestemmelsen i § 512 skal parterne desuden have mulighed for at udtale sig, før udeblivelsesvirkningen statueres, jf. i det hele den lignende ordning efter den danske retsplejelovs § 386, stk. 5, og § 378, stk. 2, 2. pkt., jf. § 386, stk. 5.

Til § 509

Bestemmelsen, der erstatter retsplejelovens kapitel 6, § 9, jf. kapitel 3, § 10, omhandler virkningerne af appellants udeblivelse fra retsmødet eller undladelse af at indlevere et processkrift i overensstemmelse med landsrettens bestemmelse. Bestemmelsen indebærer en række ændringer i forhold til den gældende ordning, hvor sagen som udgangspunkt behandles, selv om appellanten udebliver, og hvor der under visse betingelser er adgang til genoptagelse, hvis sagen

er pådømt uden appellants tilstedeværelse. For nærmere oplysninger om den gældende ordning og baggrunden for de stillede ændringsforslag henvises til betænkningens afsnit XI, kap. 3.1.12. Tilsvarende ændringer foreslås indført for sagernes behandling i 1. instans, jf. herved § 227.

Efter *stk. 1* foreslås det, at landsretten afviser sagen, hvis appellanten udebliver fra retsmødet eller undlader at indlevere et processkrift som bestemt af landsretten. Afvisning kan dog kun ske, hvis appellanten er gjort bekendt med denne mulighed.

Ved *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås indført en bestemmelse, hvorefter behandlingen af sagen fortsættes, uanset appellants udeblivelse, hvis indstævnte har nedlagt en anden påstand end stadfæstelse, og den pågældende anmoder om at få afgjort påstanden.

Udebliver appellanten under sagens forberedelse, vil landsretten i reglen kun være beklædt af landsdommeren. I tilfælde, hvor sagen skal pådømmes under medvirken af domsmænd eller af landsretten som kollegial ret (dvs. med to tilkaldte landsdommere fra Danmark), kan en mundtlig behandling som forudsat i *stk. 2, 1. pkt.*, herefter ikke gennemføres, idet noget sådant måtte forudsætte afholdelsen af et nyt retsmøde med alle rettens medlemmer, hvortil også den udeblevne appellant skulle indkaldes, jf. forslaget til *stk. 3*. For sådanne tilfælde foreslås det derfor ved *stk. 2, 2. pkt.*, at sagen efter indstævntes anmodning i stedet kan afgøres på grundlag af det foreliggende skriftlige materiale og et skriftligt indlæg fra indstævnte. Benyttes en sådan fremgangsmåde, kan indstævntes bevisførelse alene bestå i henvisninger til det foreliggende skriftlige materiale.

Dommen vil ikke kunne ændres til appellants fordel, hvis den behandles og afgøres i medfør af det foreslåede *stk. 2*.

Af *stk. 3* fremgår, at appellanten skal indkaldes, hvis der afholdes yderligere retsmøder i sagen. Bestemmelsen omfatter alene retsmøder, der tager sigte på sagens fortsatte behandling, og gælder således ikke det retsmøde, der i tilfælde af sagens afgørelse på skriftligt grundlag efter *stk. 2, 2. pkt.*, skal afholdes med henblik på rådslagning blandt alle rettens medlemmer (uden parternes tilstedeværelse). Afholdelse af yderligere retsmøder kan komme på tale, hvor retten undlader at tillægge appellants udeblivelse virkning, jf. herved § 512. Formålet med dette kan bl.a. være at give indstævnte lejlighed til at fremkomme med processtof, som i henhold til forslaget efter *stk. 4*, ikke kan tages i betragtning uden yderligere foretagelser over for appellanten. Møder appellanten ved de se-